तस्मै शुष्काग्रामाहरेत्। अपशुरेव भवति। यं कामयेत पशुमान्त्स्यादिति। बहुपर्णां तस्मै बहुशाखामाहरेत्। पशुमन्तमेवैनं करोति ॥ २ ॥

यत् प्राचीमाहरेत्। देवलोकमभिजयेत्। यदुदीचीं मनुष्यलोकम्। प्राचीमुदीचीमाहरति। उभयोर्लोकयोरभिजित्यै। इषे त्वोर्ज्जे त्वेत्याह। इषमेवोर्ज्जं यजमाने दधाति। वायवः स्थेत्याह। वायुर्वा अन्तरिक्षस्याध्यक्षाः। अन्तरिक्षदेवत्याः खलु वै पशवः ॥ ३ ॥

वायव एवैनान् परिददाति। प्रवा एनानेतदाकरोति। यदाह। वायवः स्थेत्युपायवः स्थेत्याह। यजमानायैव पशूनुपह्वयते। देवो वः सविता प्रार्पयत्वित्याह प्रसूत्यै। श्रेष्ठतमाय कर्म्मण इत्याह। यज्ञो हि श्रेष्ठतमं कर्म्म। तस्मादेवमाह। आप्यायध्वमघ्निया देवभागमित्याह ॥ ४ ॥

वत्सेभ्यश्च वा एताः पुरा मनुष्येभ्यश्चाप्यायन्त। देवेभ्य एवैना इन्द्रायाप्याययति। ऊर्ज्जस्वतीः पयस्वतीरित्याह। ऊर्ज्जं हि पयः सम्भरन्ति। प्रजावतीरनमीवा अयक्ष्मा इत्याह प्रजात्यै। मा वस्तेन ईशत माघशꣳस इत्याह गुप्त्यै। रुद्रस्य हेतिः परि वो वृणक्ति-